

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA SVETA (ES) št. 834/2007

z dne 28. junija 2007

o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ekološka pridelava je celotni sistem upravljanja kmetijskega gospodarstva in pridelave hrane, ki združuje najboljše okoljsko prakso, visoko raven biotske raznovrstnosti, ohranjanje naravnih virov, uporabo visokih standardov dobrega počutja živali in način pridelave v skladu s preferencami nekaterih potrošnikov za proizvode, pridelane z uporabo naravnih snovi in postopkov. Postopek ekološke pridelave igra tako dvojno družbeno vlogo: po eni strani oskrbuje specifičen trg in s tem zadošča povpraševanju potrošnikov po ekoloških proizvodih, po drugi strani pa zagotavlja javne dobrine in s tem prispeva k varovanju okolja, dobremu počutju živali in razvoju podeželja.
- (2) Delež ekološke pridelave v kmetijskem sektorju v večini držav članic narašča. Povpraševanje potrošnikov se je opazno povečalo zlasti v zadnjih letih. Nedavne reforme skupne kmetijske politike, pri katerih sta poudarjeni tržna naravnost in ponudba kakovostnih proizvodov, ki izpolnjujejo zahteve potrošnikov, bodo trg z ekološkimi proizvodi verjetno še naprej spodbujale. Ob upoštevanju tega ima zakonodaja o ekološki pridelavi vse pomembnejšo vlogo v okviru kmetijske politike in je tesno povezana z razvojem na kmetijskih trgih.

(3) Pravni okvir Skupnosti, ki ureja sektor ekološke pridelave, bi moral stremeti k zagotavljanju lojalne konkurence in pravnega delovanja notranjega trga z ekološkimi proizvodi ter ohranjanju in upravičevanju zaupanja potrošnikov v proizvode, ki so označeni kot ekološki. Poleg tega bi moral stremeti k zagotavljanju pogojev, pod katerimi se bo lahko ta sektor skladno z razvojem pridelave in dogajanjem na trgu razvijal dalje.

(4) Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o Evropskem akcijskem načrtu za ekološko pridelavo hrane in kmetovanje predlaga izboljšanje in krepitev standardov Skupnosti ter uvoznih in nadzornih zahtev za ekološko kmetovanje. V svojih sklepih z dne 18. oktobra 2004 je Svet pozval Komisijo, naj zaradi poenostavitve in splošne skladnosti pregleda pravni okvir Skupnosti za to področje in oblikuje načela, ki bodo spodbudila usklajevanje standardov in si, kjer je to mogoče, prizadeva zmanjšati raven podrobnosti ureditve.

(5) Zato je primerno natančneje opredeliti cilje, načela in pravila, ki veljajo za ekološko pridelavo, da bi prispevali k preglednosti, povečali zaupanje potrošnikov in pripomogli k enotnemu pojmovanju ekološke pridelave.

(6) Zato bi bilo treba Uredbo Sveta (EGS) št. 2092/91 z dne 24. junija 1991 o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tovrstno pridelanih kmetijskih proizvodov in živil ⁽²⁾ razveljaviti in nadomestiti z novo uredbo.

(7) Določiti bi bilo treba pravni okvir Skupnosti s splošnimi pravili ekološke pridelave v zvezi s pridelavo rastlin, vzrejo živali in ribogojstvom, vključno s pravili za nabiranje divjih rastlin in morskih alg in pravili za preusmeritev na ekološko pridelavo, pa tudi za proizvodnjo predelane hrane, tudi

⁽¹⁾ Mnenje z dne 22. maja 2007 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL L 98, 22.7.1991, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 394/2007 (UL L 98, 13.4.2007, str. 3).

- vina, krme in ekološkega kvasa. Komisija dovoli uporabo proizvodov in snovi ter lahko določi, kateri postopki se bodo uporabljali v ekološkem kmetijstvu in pri predelavi ekološke hrane.
- (8) Razvoj ekološke pridelave bi bilo treba še pospešiti zlasti s spodbujanjem novih tehnik in snovi, ki so primernejše za ekološko pridelavo.
- (9) Gensko spremenjeni organizmi (GSO) in proizvodi, pridobljeni iz GSO ali z GSO, so nezdružljivi s pojmom ekološke pridelave in s predstavo potrošnikov o ekoloških proizvodih. Zato se ne bi smeli uporabljati niti v ekološkem kmetijstvu niti pri predelavi ekoloških proizvodov.
- (10) Vsebnost GSO v ekoloških proizvodih bi morala biti čim nižja. Pri sedanjih mejnih količinah, ki zadevajo označevanje, gre zato za zgornje meje, ki so povezane izključno z naključno in tehnično neizogibno prisotnostjo GSO.
- (11) Pri ekološkem kmetovanju bi bilo treba v prvi vrsti izkoriščati obnovljive vire v lokalno organiziranih kmetijskih sistemih. Da bi v čim manjši meri uporabljali neobnovljive vire, bi bilo treba odpadke in stranske proizvode rastlinskega in živalskega izvora reciklirati, da se zemlji vrnejo hranilne snovi.
- (12) Ekološka pridelava rastlin bi morala prispevati k ohranjanju in izboljšanju plodnosti tal ter k preprečevanju erozije tal. Rastline bi morale hrano dobivati predvsem skozi ekosistem tal in ne s topnimi gnojili, ki se dodajo tlom.
- (13) Bistveni elementi sistema upravljanja ekološke pridelave rastlin so skrb za plodnost tal, izbira vrst in sort, večletno kolobarjenje, recikliranje organskih snovi in tehnike gojenja rastlin. Uporaba dodatnih gnojil, dodatkov za izboljšavo tal in fitofarmaceutskih sredstev bi morala biti dovoljena le, če je združljiva s cilji in načeli ekološke pridelave.
- (14) Vzreja živali je temeljnega pomena za organizacijo kmetijske proizvodnje na ekoloških kmetijskih gospodarstvih, saj zagotavlja potrebne organske snovi in hranila za obdelovano zemljo, s čimer prispeva k izboljšanju tal in razvoju trajnostnega kmetijstva.
- (15) Da bi preprečili onesnaževanje okolja, zlasti naravnih virov, kot so tla in voda, bi bilo treba z ekološko vzrejo živali načeloma zagotoviti tesen odnos med takšno vzrejo in tlemi, primerne večletne sisteme kolobarjenja in krmljenje živali z ekološko pridelanimi kulturnimi rastlinami, ki so gojene na samem kmetijskem gospodarstvu ali na sosednjih ekoloških kmetijskih gospodarstvih.
- (16) Ker je ekološka živinoreja dejavnost, povezana s tlemi, bi morale imeti živali, če je le mogoče, dostop do zunanjih površin oziroma površin za pašo.
- (17) Pri ekološki živinoreji bi bilo treba upoštevati visoke standarde dobrega počutja živali in specifične vedenjske potrebe živali, skrb za zdravje živali pa bi morala temeljiti na preprečevanju bolezni. V zvezi s tem bi bilo treba še posebej paziti na bivalne razmere, živinorejsko prakso in gostoto živali. Poleg tega bi bilo treba pri izbiri pasem upoštevati njihovo sposobnost prilagajanja lokalnim razmeram. Izvedbena pravila za živinorejo in ribogojstvo morajo biti skladna najmanj z Evropsko konvencijo za zaščito živali v vzrejne namene in naknadnimi priporočili njenega stalnega odbora (T-AP).
- (18) V ekološki živinoreji bi si morali prizadevati za dopolnitev proizvodnih ciklov različnih vrst živali s pomočjo ekološko vzrejenih živali. Zato je treba spodbujati povečanje obsega genske banke ekološko vzrejenih živali, izboljšati samozadostnost in tako zagotoviti razvoj sektorja.
- (19) Ekološki predelani proizvodi bi morali biti pridelani po predelovalnih postopkih, ki zagotavljajo ohranitev ekološke celovitosti in odločilnih kakovostnih lastnosti proizvoda na vseh stopnjah proizvodne verige.
- (20) Predelano hrano bi bilo treba označiti kot ekološko samo, če so ekološke vse ali skoraj vse sestavine kmetijskega izvora. Vendar pa bi bilo treba za predelano hrano, ki vsebuje sestavine kmetijskega izvora, ki ne morejo biti pridobljene na ekološki način, kot so na primer proizvodi iz lova in ribolova, predpisati posebne določbe glede označevanja. Poleg tega bi bilo treba zaradi obveščanja potrošnikov, preglednosti trga in spodbujanja uporabe ekoloških sestavin pod določenimi pogoji omogočiti, da se v seznamu sestavin opozori na ekološko pridelavo.
- (21) Pri uporabi pravil pridelave je primerno zagotoviti prožnost, da bo mogoče ekološke standarde in zahteve prilagoditi lokalnim podnebnim ali geografskim razmeram, specifični živinorejski praksi in stopnjam razvitosti. To bi moralo omogočiti uporabo izjem, vendar samo v okviru specifičnih pogojev, ki so določeni v zakonodaji Skupnosti.
- (22) Pomembno je ohraniti zaupanje potrošnikov v ekološke proizvode. Izjeme od zahtev za ekološko pridelavo bi zato morale biti strogo omejene na primere, pri katerih je uporaba takih izjem upravičena.

- (23) Zaradi varstva potrošnikov in lojalne konkurence bi morali biti izrazi, ki označujejo ekološke proizvode, zaščiteni pred uporabo na neekoloških proizvodih po vsej Skupnosti in neodvisno od uporabljenega jezika. Zaščita bi morala veljati tudi za običajne izpeljanke ali okrajšave teh izrazov, ne glede na to ali se uporabljajo samostojno ali skupaj.
- (24) Da bi na celotnem trgu Skupnosti zagotovili jasnost za potrošnike, bi moral biti logotip EU obvezen za vso predpakirano ekološko hrano, proizvedeno v Skupnosti. Prav tako bi bilo treba omogočiti, da se lahko logotip EU prostovoljno uporablja za vse ekološke proizvode, ki niso predpakirani in so proizvedeni v Skupnosti, ter vse ekološke proizvode, uvožene iz tretjih držav.
- (25) Vseeno se zdi primerno, da se uporaba logotipa EU omeji na proizvode, ki vsebujejo samo ali večinoma ekološke sestavine, da potrošnikov ne bi zavajali, da je ekološki celoten proizvod. Zato se ga ne bi smelo uporabljati pri označevanju proizvodov iz preusmeritve ali predelanih živil, pri katerih je ekoloških manj kot 95 % sestavin kmetijskega izvora.
- (26) Uporaba logotipa EU v nobenem primeru ne bi smela preprečiti sočasne uporabe nacionalnih ali zasebnih logotipov.
- (27) Poleg tega bi bilo treba potrošnike ob uporabi logotipa EU obvestiti o kraju, kjer so bile surovine kmetijskega izvora, iz katerih je proizvod sestavljen, pridelane, da bi preprečili goljufivo ravnanje in odpravili nejasnosti o tem, ali ima proizvod poreklo v Skupnosti ali ne.
- (28) Predpisi Skupnosti bi morali spodbujati enotno pojmovanje ekološke pridelave. Pristojni organi, nadzorni organi in izvajalci nadzora bi se morali vzdržati vsakršne dejavnosti, ki bi lahko ovirala prosti pretok proizvodov, ki izpolnjujejo zahteve in jih je potrdil organ ali izvajalec iz druge države članice. Predvsem ne bi smeli vpeljati dodatnega nadzora ali naložiti finančnih obremenitev.
- (29) Zaradi skladnosti z zakonodajo Skupnosti na drugih področjih bi moralo biti državam članicam dovoljeno, da pri pridelavi rastlin in vzreji živali na svojem ozemlju uporabljajo nacionalne predpise o pridelavi, ki so strožji od predpisov o ekološki pridelavi Skupnosti, če se ti nacionalni predpisi uporabljajo tudi za neekološko pridelavo in so tudi drugače v skladu z zakonodajo Skupnosti.
- (30) Uporaba GSO je v ekološki pridelavi prepovedana. Zaradi jasnosti in skladnosti, proizvoda ne bi smelo biti možno označiti kot ekološkega, če mora nositi oznako, da vsebuje GSO, je iz njega sestavljen ali pridobljen.
- (31) Zaradi zagotovitve, da se ekološki proizvodi pridelujejo v skladu z zahtevami, predpisanimi v pravnem okviru Skupnosti o ekološki pridelavi, bi bilo treba vse dejavnosti izvajalcev na vseh stopnjah pridelave, priprave in distribucije ekoloških proizvodov podvreči nadzornemu sistemu, vzpostavljenemu in upravljanemu v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽¹⁾.
- (32) V nekaterih primerih se mogoče zdi pretirano vztrajati pri zahtevah o obveščanju in nadzoru za določene vrste maloprodajnih trgovcev, na primer trgovce, ki proizvode prodajajo neposredno končnim potrošnikom ali uporabnikom. Zato je državam članicam primerno dovoliti, da takšne trgovce izvzamejo iz teh zahtev. Da bi vendarle preprečili goljufijo, pa izvzetje ne bi smelo veljati za tiste maloprodajne trgovce, ki ekološke proizvode proizvajajo, pripravljajo ali jih skladiščijo na mestu, ki ni prodajno mesto, jih uvažajo iz tretjih držav ali izvajanje omenjenih dejavnosti prenesejo na tretje osebe.
- (33) Ekološkimi proizvodom, uvoženimi v Evropsko skupnost, bi bilo treba dovoliti vstop na trg Skupnosti kot ekološkimi proizvodom, če so bili proizvedeni v skladu s pravili pridelave in so bili podvrženi nadzornim sistemom, ki so skladni z zakonodajo Skupnosti ali so enakovredni nadzornim sistemom po zakonodaji Skupnosti. Poleg tega bi morali imeti proizvodi, uvoženi v okviru enakovrednega sistema, potrdilo, ki ga izda pristojni organ, priznani nadzorni organ ali izvajalec nadzora zadevne tretje države.
- (34) V oceni enakovrednosti za uvožene proizvode bi bilo treba upoštevati mednarodne standarde, ki jih predpisuje Codex Alimentarius.
- (35) Primerno je voditi seznam tretjih držav, katerim Komisija priznava, da so njihovi proizvodni standardi in nadzorni sistem enakovredni tistim, ki jih predpisuje zakonodaja Skupnosti. Komisija bi morala za tretje države, ki niso na tem seznamu, sestaviti seznam priznanih nadzornih organov in izvajalcev nadzora, ki so v zadevnih tretjih državah pristojni za zagotavljanje nadzora in izdajanje potrdil.
- (36) Zbrati bi bilo ustrezne statistične podatke, da bi dobili zanesljive podatke, potrebne za izvajanje in spremljanje te uredbe, in ki bi jih lahko uporabili pridelovalci, izvajalci in oblikovalci politik. Potrebne statistične podatke bi bilo treba opredeliti v okviru Statističnega programa Skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

- (37) Ta uredba bi se morala uporabljati od datuma, ki daje Komisiji dovolj časa, da sprejme ukrepe, potrebne za njeno izvajanje.
- (38) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu z Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (39) Zaradi dinamičnega razvoja ekološkega sektorja, nekaterih zelo občutljivih vprašanj v zvezi s postopkom ekološke pridelave in potrebe po zagotovitvi nemotenega delovanja notranjega trga in nadzornega sistema je primerno, da se ob upoštevanju izkušenj, pridobljenih z uporabo teh pravil, v prihodnosti zagotovi pregled pravil Skupnosti o ekološki pridelavi.
- (40) Do sprejetja podrobnih pravil Skupnosti za pridelavo določenih živalskih vrst, vodnih rastlin in mikroalg, bi morale imeti države članice možnost uporabe nacionalnih oziroma, če teh ni, zasebnih standardov, ki jih sprejemajo ali priznavajo države članice –

(c) krmo;

(d) vegetativni razmnoževalni material in semena za gojenje.

Proizvodi iz lova in ribolova divjih živali se ne štejejo za ekološko pridelavo.

Ta uredba se uporablja tudi za kvasovke, ki se uporabljajo kot hrana ali krma.

3. Ta uredba se uporablja za vse izvajalce, ki so vključeni v dejavnosti na kateri koli stopnji pridelave, priprave in distribucije proizvodov iz odstavka 2.

Vendar pa ta uredba ne ureja priprave v obratih javne prehrane. Države članice lahko uporabijo nacionalne predpise oziroma, če teh ni, zasebne standarde o označevanju in nadzoru proizvodov iz priprave v obratih javne prehrane, če so omenjeni predpisi v skladu z zakonodajo Skupnosti.

4. Ta uredba se uporablja brez poseganja v druge predpise Skupnosti ali nacionalne predpise, ki so v skladu z zakonodajo Skupnosti o proizvodih iz tega člena, kot so predpisi o pridelavi, pripravi, trženju, označevanju in nadzoru, vključno z zakonodajo o živilih in živalski prehrani.

SPREJEL TO UREDBO:

NASLOV I

CILJ, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Cilj in področje uporabe

1. S to uredbo se zagotavlja podlaga za trajnostni razvoj ekološke pridelave ter se hkrati zagotavlja učinkovito delovanje notranjega trga, lojalna konkurenca, zaupanje potrošnikov in varstvo njihovih interesov.

Določa skupne cilje in načela, na katerih temeljijo pravila iz te uredbe v zvezi z:

- (a) vsemi stopnjami pridelave, priprave in distribucije ekoloških proizvodov ter nadzorom nad njimi;
- (b) uporabo označb, ki se sklicujejo na ekološko pridelavo, pri označevanju in oglaševanju.

2. Ta uredba se uporablja za naslednje proizvode kmetijskega izvora, vključno s proizvodi iz ribogojstva, če se ti proizvodi dajejo v promet ali so namenjeni za dajanje v promet:

- (a) žive ali nepredelane kmetijske proizvode;
- (b) predelane kmetijske proizvode, ki se bodo uporabili kot živilo;

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „ekološka pridelava“ pomeni postopek pridelave, skladen z določbami iz te uredbe na vseh stopnjah pridelave, priprave in distribucije;
- (b) „stopnja pridelave, priprave in distribucije“ pomeni katero koli stopnjo od vključno primarne pridelave ekološkega proizvoda do vključno skladiščenja, predelave, prevoza, prodaje ali dobave končnemu potrošniku, in po potrebi označevanje, oglaševanje, uvoz, izvoz in dejavnosti pod-naročil;
- (c) pojem „ekološki“ pomeni tisto, kar izvira iz ekološke pridelave ali je z njo povezano;
- (d) „izvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za zagotavljanje, da ekološka dejavnost pod njenim nadzorom izpolnjuje zahteve iz te uredbe;
- (e) „pridelava rastlin“ pomeni pridelavo kmetijskih rastlinskih proizvodov, vključno z nabiranjem divjih rastlinskih proizvodov za komercialne namene;

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

- (f) „vzreja živali“ pomeni vzrejo domačih ali udomačenih kopenskih živali (vključno z žuželkami);
- (g) za pojem „ribogojstvo“ se uporablja opredelitev iz Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem ribiškem skladu ⁽¹⁾;
- (h) „preusmeritev“ pomeni preusmerjanje z neekološkega na ekološko kmetovanje v določenem obdobju, v katerem so se uporabljale določbe o ekološki pridelavi;
- (i) „priprava“ pomeni postopke ohranjanja in/ali predelave ekoloških proizvodov (vključno z zakolom in razkosavanjem živalskih proizvodov), kot tudi embalarjanja, označevanja in/ali sprememb označevanja v zvezi s postopkom ekološke pridelave;
- (j) za pojme „hrana“, „krma“ in „dajanje v promet“ se uporabljajo opredelitve iz Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽²⁾;
- (k) „označevanje“ pomeni vsak izraz, vsako besedo, navedbo, blagovno znamko, zaščitni znak, sliko ali simbol, ki je na embalaži, dokumentih, obvestilih, označbah, tablicah, obročih ali ovratnicah, ki so na ali ob proizvodu ali se nanj sklicujejo;
- (l) za pojem „predpakirano živilo“ se uporablja opredelitev iz člena 1(3)(b) Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil ⁽³⁾;
- (m) „oglaševanje“ pomeni vsako predstavitev za javnost, na kakršen koli drug način kot z označbo, katere namen je vplivati, ali za katero je verjetno, da bo vplivala na in oblikovala odnos, mnenje in vedenje, da bi se neposredno ali posredno povečala prodaja ekoloških proizvodov;
- (n) „pristojni organ“ pomeni osrednji organ države članice, ki je v skladu z določbami iz te uredbe pristojen za organizacijo uradnega nadzora na področju ekološke pridelave, ali kakršen koli drug organ, ki mu je bila ta pristojnost
- podeljena; po potrebi zajema tudi ustrezni organ tretje države;
- (o) „nadzorni organ“ pomeni javno-upravno organizacijo države članice, ki jo je pristojni organ v skladu z določbami iz te uredbe deloma ali v celoti pooblastil za izvajanje nadzora in izdajo potrdil na področju ekološke pridelave; po potrebi zajema tudi ustrezni organ tretje države ali ustrezni organ, ki te naloge izvaja v tretji državi;
- (p) „izvajalec nadzora“ pomeni neodvisno zasebno tretjo osebo, ki v skladu z določbami iz te uredbe izvaja inšpekcijske preglede in izdaja potrdila na področju ekološke pridelave; po potrebi zajema tudi ustrezni organ tretje države ali ustrezni organ, ki te naloge izvaja v tretji državi;
- (q) „znak skladnosti“ pomeni potrditev skladnosti z določenimi standardi ali drugimi normativnimi predpisi v obliki znaka;
- (r) za pojem „sestavine“ se uporablja opredelitev iz člena 6(4) Direktive 2000/13/ES;
- (s) za pojem „fitofarmaceutska sredstva“ se uporablja opredelitev iz Direktive Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽⁴⁾;
- (t) za pojem „gensko spremenjeni organizem (GSO)“ se uporablja opredelitev iz Direktive 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS ⁽⁵⁾ in ni pridobljen s pomočjo tehnik genskega spreminjanja iz Priloge I. B omenjene direktive;
- (u) „pridelano iz GSO“ pomeni delno ali v celoti pridobljeno iz GSO, vendar ne vsebuje GSO in iz njih ni sestavljeno;
- (v) „pridelano z GSO“ pomeni pridobljeno z uporabo GSO kot zadnjim živim organizmom v postopku pridelave, vendar ne vsebuje GSO in iz njih ni sestavljeno;
- (w) za pojem „krmni dodatki“ se uporablja opredelitev iz člena 2(a) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ UL L 223, 15.8.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 575/2006 (UL L 100, 8.4.2006, str. 3).

⁽³⁾ UL L 109, 6.5.2000, str. 29. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/142/ES (UL L 368, 23.12.2006, str. 110).

⁽⁴⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2007/31/ES (UL L 140, 1.6.2007, str. 44).

⁽⁵⁾ UL L 106, 17.4.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1830/2003 (UL L 268, 18.10.2003, str. 24).

⁽⁶⁾ UL L 268, 18.10.2003, str. 29. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 378/2005 (UL L 59, 5.3.2005, str. 8).

- (x) „enakovreden“ v zvezi z različnimi postopki ali ukrepi pomeni, da lahko z uporabo pravil, ki zagotavljajo isto raven skladnosti, izpolnjujejo enake cilje in načela;
- (y) „predelovalni pripomoček“ pomeni vsakršno snov, ki se sama po sebi ne uporabi kot živilska sestavina, temveč se pri predelavi surovin, hrane ali njenih sestavin iz tehnoloških razlogov namerno uporabi v fazi obdelave ali predelave, kar ima lahko za posledico nenamerno, vendar tehnično neizogibno prisotnost ostankov te snovi ali njenih derivatov v končnem proizvodu, pod pogojem, da ti ostanki niso nevarni za zdravje in tehnološko ne vplivajo na končni proizvod;
- (z) za pojem „ionizirajoče sevanje“ se uporablja opredelitev iz člena 1 Direktive 96/29/EURATOM ⁽¹⁾ in omejeno s členom 1(2) Direktive 1999/2/ES ⁽²⁾;
- (aa) „priprava v obratih javne prehrane“ pomeni pripravo ekoloških proizvodov v restavracijah, bolnišnicah, menzah in drugih podobnih živilskih podjetjih na mestu, kjer jih prodajajo ali dostavijo končnemu potrošniku.

NASLOV II

CILJI IN NAČELA EKOLOŠKE PRIDELAVE

Člen 3

Cilji

Ekološka pridelava sledi naslednjim splošnim ciljem:

- (a) vzpostaviti sistem trajnostnega upravljanja kmetijstva, ki:
- (i) spoštuje naravne sisteme in cikle ter ohranja in krepi zdravje tal, vode, rastlin in živali in ravnovesje med njimi;
 - (ii) prispeva k visoki ravni biotske raznovrstnosti;
 - (iii) odgovorno izkorišča energijo in naravne vire, na primer vodo, tla, organske snovi in zrak;
 - (iv) spoštuje stroge standarde dobrega počutja živali in zlasti zadovoljuje vrstno-specifične vedenjske potrebe živali;
- (b) prizadevati si za pridelavo visoko kakovostnih proizvodov;
- (c) prizadevati si za pridelavo različnih vrst hrane in drugih kmetijskih proizvodov, ki ustrezajo povpraševanju

potrošnikov po blagu, proizvedenem s postopki, ki ne škodujejo okolju, zdravju ljudi in rastlin ali zdravju in dobremu počutju živali.

Člen 4

Splošna načela

Ekološka pridelava temelji na naslednjih načelih:

- (a) ustrezno oblikovanje in upravljanje bioloških postopkov, osnovanih na ekoloških sistemih, ki uporabljajo naravne vire iz tega sistema s postopki, ki:
- (i) uporabljajo žive organizme in mehanske postopke pridelave;
 - (ii) uporabljajo gojenje rastlin v zemlji in živinorejo ali se ukvarjajo z ribogojstvom, ki je v skladu s načelom trajnostnega izkoriščanja ribolovnih virov;
 - (iii) izključujejo uporabo GSO in proizvodov, pridelanih iz GSO ali pridelanih z GSO, z izjemo zdravil za uporabo v veterinarski medicini;
 - (iv) temeljijo na oceni tveganja ter po potrebi uporabljajo preventivne in preventivne ukrepe;
- (b) omejevanje uporabe kakršnih koli surovin, ki ne izvirajo s kmetijskega gospodarstva. Če so zahtevane ali če ustrezni načini upravljanja ali postopki iz odstavka (a) ne obstajajo, so omejene na:
- (i) surovine iz ekološke pridelave;
 - (ii) naravne ali naravno pridobljene snovi;
 - (iii) slabo topna mineralna gnojila;
- (c) uporaba kemično sintetiziranih surovin je strogo omejena na izjemne primere:
- (i) kadar ni ustreznih praks upravljanja in
 - (ii) kadar surovine iz odstavka (b) na trgu niso dostopne ali
 - (iii) kadar bi uporaba surovin iz odstavka (b) privedla do nesprejemljivih posledic za okolje;

⁽¹⁾ UL L 159, 29.6.1996, str. 1.

⁽²⁾ UL L 66, 13.3.1999, str. 16. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

(d) prilagajanje, po potrebi in v okviru te uredbe, pravil ekološke pridelave zaradi upoštevanja zdravstvenega stanja, regionalnih razlik v podnebjju, lokalnih pogojev, stopenj razvoja in specifičnih živinorejskih praks.

Člen 5

Posebna načela, ki se uporabljajo za kmetovanje

Poleg splošnih načel, ki so določena v členu 4, temelji ekološko kmetovanje na naslednjih posebnih načelih:

- (a) ohranjanje in izboljševanje življenja v tleh in naravne rodovitnosti tal, stabilnosti in biotske raznovrstnosti tal, preprečevanje in odpravljanje zbijanja in erozije tal ter hranjenje rastlin primarno prek ekosistema tal;
- (b) zmanjšanje uporabe neobnovljivih virov in surovin, ki ne izvirajo s kmetijskega gospodarstva;
- (c) odpadki in stranski proizvodi rastlinskega in živalskega izvora se reciklirajo kot surovina pri pridelavi rastlin in vzreji živali;
- (d) upoštevanje lokalnega ali regionalnega ekološkega ravnotežja pri odločitvah glede pridelave;
- (e) ohranjanje zdravja živali s spodbujanjem naravne imunološke zaščite živali, kot tudi izbora primernih pasem ter živinorejskih praks;
- (f) ohranjanje zdravja rastlin s preventivnimi ukrepi, kot so izbor ustreznih vrst in sort, odpornih na škodljivce in bolezni, ustrezno kolobarjenje, mehanski in fizični postopki ter zaščita naravnih sovražnikov škodljivcev;
- (g) ukvarjanje z živinorejo, ki je prilagojena lokaciji in povezana z zemljo;
- (h) skrb za visoko raven dobrega počutja živali ter upoštevanje vrstno-specifičnih potreb;
- (i) pridelava proizvodov iz ekološke živinoreje iz živali, ki so od skotitve oziroma izvalitve vse življenje bivale na ekoloških kmetijskih gospodarstvih;
- (j) izbiranje pasem z upoštevanjem sposobnosti živali za prilagajanje lokalnim pogojem, njihove vitalnosti in odpornosti na bolezni oziroma zdravstvenih težav;

(k) krmljenje živine z ekološko krmo, ki je sestavljena iz sestavin ekološkega kmetijskega izvora in naravnih snovi nekmetijskega izvora;

(l) uporaba živinorejskih praks, ki krepijo imunski sistem živali in povečujejo naravno zaščito pred boleznimi, med drugim zlasti z redno telesno aktivnostjo in po potrebi dostopom do površin na prostem ter pašnikov;

(m) izključitev umetno izzvane poliploidnosti pri živalih;

(n) ohranjanje biotske raznovrstnosti naravnih vodnih ekosistemov in dolgoročno zdravlja vodnega okolja ter kakovosti okoliških vodnih in kopenskih ekosistemov kar zadeva proizvodnjo iz ribogojstva;

(o) hranjenje vodnih organizmov s krmo, pridobljene v skladu s trajnostnim izkoriščanjem ribolovnih virov, kakor je opredeljeno v členu 3 Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike⁽¹⁾, ali z ekološko krmo, ki je sestavljena iz sestavin ekološkega kmetijskega izvora in iz naravnih snovi nekmetijskega izvora.

Člen 6

Posebna načela, ki se uporabljajo za predelavo ekološke hrane

Poleg splošnih načel, ki so določena v členu 4, temelji pridelava predelane ekološke hrane na naslednjih posebnih načelih:

- (a) ekološka hrana se prideluje iz ekoloških sestavin kmetijskega izvora, razen če sestavina na trgu ni dostopna v ekološki obliki;
- (b) dodatki za hrano, neekološke sestavine s pretežno tehnološko in senzorno funkcijo in mikroelementi ter predelovalni pripomočki se uporabljajo v kar najmanjši meri, in sicer samo če je to tehnično nujno potrebno ali služi določenim prehranskim namenom;
- (c) izključitev snovi in predelovalnih postopkov, ki bi lahko bili zavajajoči glede prave narave proizvoda;
- (d) skrbno predelovanje hrane, po možnosti z uporabo bioloških, mehanskih in fizičnih postopkov.

⁽¹⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

Člen 7

Posebna načela, ki se uporabljajo za predelavo ekološke krme

Poleg splošnih načel, ki so določena v členu 4, temelji pridelava predelane ekološke krme na naslednjih posebnih načelih:

- (a) ekološka krma se prideluje iz ekoloških surovin za krmo, razen če surovina za krmo na trgu ni dostopna v ekološki obliki;
- (b) dodatki za krmo in predelovalni pripomočki se uporabljajo v kar najmanjši meri, in sicer samo če je to nujno potrebno iz tehničnih ali zootehniških razlogov ali to služi določenim prehranskim namenom;
- (c) izključitev snovi in predelovalnih postopkov, ki bi lahko bili zavajajoči glede prave narave proizvoda;
- (d) skrbno predelovanje krme, po možnosti z uporabo bioloških, mehanskih in fizičnih postopkov.

NASLOV III

PRAVILA PRIDELAVE

POGLAVJE 1

Splošna pravila pridelave

Člen 8

Splošne zahteve

Izvajalci spoštujejo pravila pridelave iz tega naslova in tista, ki so določena v izvedbenih pravilih iz člena 38(a).

Člen 9

Prepoved uporabe GSO

1. GSO in proizvodi, pridelani iz ali z GSO, se v ekološki pridelavi ne uporabljajo kot hrana, krma, predelovalni pripomočki, fitofarmacevtska sredstva, gnojila, dodatki za izboljšanje tal, semena, vegetativni razmnoževalni material, mikroorganizmi ali živali.

2. Za namene prepovedi iz odstavka 1 glede uporabe GSO oziroma proizvodov, pridelanih iz GSO za hrano in krmo, se izvajalci lahko zaneajo na označbe, s katerimi je opremljen proizvod, ali na kateri koli drug spremni dokument, pritrjen ali priložen v skladu z Direktivo 2001/18/ES, Uredbo (ES) 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi⁽¹⁾ ali Uredbo 1830/2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih organizmov ter

sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov.

Izvajalci lahko predpostavljajo, da v proizvodnji kupljene hrane in krme niso bili uporabljeni GSO ali proizvodi, pridelani iz GSO, če ti v skladu z navedenimi uredbami niso označeni na zadevnih proizvodih ali v spremni listini, razen če ne razpolagajo z informacijami, da označevanje zadevnih proizvodov ni v skladu s temi uredbami.

3. Za namene prepovedi iz odstavka 1 v zvezi s proizvodi, ki niso hrana ali krma, oziroma proizvodi, pridelanimi z GSO, morajo izvajalci, ki uporabljajo takšne neekološke proizvode, kupljene od tretjih strank, od prodajalca zahtevati potrditev, da dobavljeni proizvodi niso bili pridelani iz ali z GSO.

4. Komisija odloči o ukrepih za izvajanje prepovedi uporabe GSO in proizvodov, pridelanih iz ali z GSO, v skladu s postopkom iz člena 37(2).

Člen 10

Prepoved uporabe ionizirajočega sevanja

Uporaba ionizirajočega sevanja pri obdelavi ekološke hrane, krme ali surovin, uporabljenih v ekološki hrani ali krmi, je prepovedana.

POGLAVJE 2

Kmetijska pridelava

Člen 11

Splošna pravila kmetijske pridelave

Upravljanje celotnega kmetijskega gospodarstva je skladno z zahtevami, ki veljajo za ekološko pridelavo.

Vendar pa je lahko v skladu s specifičnimi pogoji, ki bodo predpisani v skladu s postopkom iz člena 37(2), kmetijsko gospodarstvo razdeljeno na jasno ločene enote ali ribogojna območja, pri čemer se vse enote ali območja ne upravljajo v skladu s pravili ekološke pridelave. Pri živalih gre pri tem za različne vrste. Pri ribogojstvu gre lahko pri tem za iste vrste, če so ribogojna območja ustrezno ločena. Pri rastlinah gre pri tem za različne sorte, ki se jih lahko med seboj razlikuje.

Če se v skladu z drugim pododstavkom za ekološko pridelavo ne uporabljajo vse enote kmetijskega gospodarstva, izvajalec poskrbi, da so zemlja, živali in proizvodi, ki se uporabljajo za ekološko pridelavo ali prihajajo iz ekoloških enot, ločeni od tistih, ki se uporabljajo za neekološko pridelavo ali prihajajo iz neekoloških enot, in vodi ustrezno evidenco, iz katere je razvidna ločitev.

⁽¹⁾ UL L 268, 18.10.2003, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1981/2006 (UL L 368, 23.12.2006, str. 99).

Člen 12

Pravila pridelave rastlin

1. Poleg splošnih pravil kmetijske pridelave, ki so določena v členu 11, se za ekološko pridelavo rastlin uporabljajo naslednja pravila:

- (a) v ekološki pridelavi rastlin se uporabljajo postopki obdelovanja zemlje in gojenja rastlin, ki ohranjajo ali povečujejo vsebnost organskih snovi v tleh, povečujejo stabilnost in biotsko raznovrstnost tal ter preprečujejo zbitost in erozijo tal;
- (b) rodovitnost in biološka aktivnost tal se ohranjata in povečujeta z večletnim kolobarjenjem, vključno s stročnicami in drugimi podorinami, uporabo hlevskega gnoja ali organskih materialov, obeh po možnosti kompostiranih, iz ekološke pridelave;
- (c) uporaba biodinamičnih pripravkov je dovoljena;
- (d) poleg tega je dovoljeno uporabljati le tista gnojila in dodatke za izboljšavo tal, ki se smejo uporabljati v ekološki pridelavi v skladu s členom 16;
- (e) mineralnih dušikovih gnojil ni dovoljeno uporabljati;
- (f) vse uporabljene tehnike pridelave rastlin preprečujejo ali zmanjšujejo onesnaženje okolja;
- (g) preprečevanje škode zaradi škodljivcev, bolezni in plevela temelji predvsem na varovanju naravnih sovražnikov, izbiri vrst in sort, kolobarjenju, tehnikah gojenja in toplotni obdelavi;
- (h) če se ugotovi, da je kulturna rastlina ogrožena, je dovoljeno uporabljati le fitofarmacevtska sredstva, ki se smejo uporabljati v ekološki pridelavi v skladu s členom 16;
- (i) za pridelavo proizvodov, ki niso seme ali vegetativni razmnoževalni material, se uporabljata samo ekološko pridelano seme in razmnoževalni material. Za ta namen je treba izvorno rastlino za semena in matično rastlino za vegetativni razmnoževalni material vsaj eno generacijo pridelovati v skladu s pravili, predpisanimi s to uredbo, oziroma vsaj dve rastni sezoni v primeru trajnic;
- (j) uporabljajo se le tista sredstva za čiščenje in razkuževanje pri pridelavi rastlin, ki se smejo uporabljati v ekološki pridelavi v skladu s členom 16.

2. Nabiranje divjih rastlin in njihovih delov, ki rastejo naravno v naravnih okoljih, gozdovih in na kmetijskih območjih, se šteje za postopek ekološke pridelave, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) ta območja vsaj tri leta pred nabiranjem niso bila obdelana z nobenimi drugimi proizvodi kot tistimi, ki se smejo uporabljati v ekološki pridelavi v skladu s členom 16;
 - (b) nabiranje ne vpliva na stabilnost naravnega habitata ali na ohranjanje vrste na območju nabiranja.
3. Ukrepi, potrebni za izvajanje pravil pridelave iz tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 37(2).

Člen 13

Pravila pridelave za morske alge

1. Nabiranje divjih morskih alg in njihovih delov, ki rastejo naravno v morju, se šteje za postopek ekološke pridelave, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) področja, kjer rastejo, so ekološko zelo kakovostna, kakor je opredeljeno z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽¹⁾ in, dokler se ta ne začne izvajati, kakovostno enakovredna vodam iz Direktive 2006/113/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zahtevah glede kakovosti voda, primernih za lupinarje ⁽²⁾, in z zdravstvenega vidika niso neprimerna. Do določitve natančnejših pravil v izvedbeni zakonodaji se divje užitne morske alge ne nabirajo na področjih, ki ne izpolnjujejo meril za področje razreda A ali razreda B, kakor je opredeljeno v Prilogi II Uredbe (ES) št. 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi ⁽³⁾;
- (b) nabiranje ne vpliva na dolgoročno stabilnost naravnega habitata ali na ohranjanje vrste na območju nabiranja.

2. Gojenje morskih alg poteka na obalnih območjih z okoljskimi in zdravstvenimi značilnostmi, ki so vsaj enakovredne tistim iz odstavka 1, da bi veljalo za ekološko. Poleg tega:

- (a) se uporabljajo trajnostne prakse na vseh stopnjah gojenja, od nabiranja nedoraslih morskih alg do končnega nabiranja;
- (b) se zagotavlja ohranitev obsežne genske banke, nabiranje prosto živečih nedoraslih morskih alg pa bi moralo potekati redno, tako da dopolnjuje zaloge iz gojenja v pokritih prostorih;

⁽¹⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena s Sklepom št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

⁽²⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 14.

⁽³⁾ UL L 139, 30.4.2004, p. 206.

(c) se umetna gnojila ne uporabljajo, razen v pokritih prostorih in le, če se smejo v ta namen uporabljati v ekološki pridelavi v skladu s členom 16.

3. Ukrepi, potrebni za izvajanje pravil pridelave iz tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 37(2).

Člen 14

Pravila za vzrejo živali

1. Poleg splošnih pravil kmetijske pridelave, ki so določena v členu 11, veljajo za vzrejo živali naslednja pravila:

(a) v zvezi s poreklom živali:

- (i) živali iz ekološke reje se skotijo in odraščajo na ekoloških kmetijskih gospodarstvih;
- (ii) pod posebnimi pogoji je za vzrejne namene dovoljeno na kmetijsko gospodarstvo privedi živali, ki niso bile ekološko vzrejene. Take živali in njihovi proizvodi se lahko štejejo za ekološke po preteku obdobja preusmeritve iz člena 17(1)(c);
- (iii) živali, ki bivajo na kmetijskem gospodarstvu na začetku obdobja preusmeritve, in njihovi proizvodi se lahko štejejo za ekološke po preteku obdobja preusmeritve iz člena 17(1)(c);

(b) v zvezi z živinorejsko prakso in pogoji bivanja:

- (i) osebje, ki skrbi za živali, mora imeti potrebno osnovno znanje in mora biti ustrezno usposobljeno v zvezi z zdravstvenimi potrebami in dobrim počutjem živali;
- (ii) živinorejska praksa, vključno z gostoto živali in pogoji bivanja, zagotavlja, da so zadovoljene razvojne, fiziološke in etološke potrebe živali;
- (iii) rejne živali imajo stalen dostop do površin na prostem, po možnosti do pašnika, kadar vremenski pogoji in stanje tal to dovoljujejo, razen če se na podlagi zakonodaje Skupnosti uvedejo omejitve in obveznosti v zvezi z varovanjem zdravja ljudi in živali;
- (iv) število rejnih živali se omeji, da ne prihaja do prekomerne popasenosti, teptanja tal, erozije ali onesnaženja, ki bi ga povzročile živali ali do katerega bi prišlo zaradi trosenja gnojevke;
- (v) ekološko vzrejene živali morajo biti ločene od drugih rejnih živali. Vendar pa je paša ekološko vzrejenih živali na običajnih površinah in paša neekološko vzrejenih živali na ekoloških površinah dovoljena pod določenimi strogimi pogoji;

(vi) privezovanje ali osamitev rejnih živali je prepovedano, z izjemo posameznih živali za določeno obdobje, kadar je to upravičeno zaradi varnostnih razlogov, dobrega počutja živali ali veterinarskih razlogov;

(vii) prevoz rejnih živali mora biti čim krajši;

(viii) čim bolj je treba zmanjšati vsako trpinčenje ali pohabljanje živali v celem življenju živali, tudi ob zakolu;

(ix) čebelji panji se postavijo na območja, ki zagotavljajo vire nektarja in cvetnega prahu iz predvsem ekološko pridelanih kulturnih rastlin ali, po potrebi, naravne vegetacije ali neekološko upravljanih gozdov ali kulturnih rastlin, ki se obdelujejo s postopki z majhnim vplivom na okolje. Čebelji panji morajo biti dovolj daleč od virov, ki bi lahko kontaminirali čebelarke proizvode ali negativno vplivali na zdravje čebel;

(x) čebelnjaki in materiali, ki se uporabljajo v čebelarstvu, so večinoma iz naravnih materialov;

(xi) prepovedano je uničevanje čebel v satju zaradi nabiranja čebelarških proizvodov;

(c) v zvezi z razmnoževanjem:

- (i) za razmnoževanje se uporabljajo naravni postopki. Vendar je dovoljena umetna osemenitev;
- (ii) razmnoževanje se ne sme sprožiti s terapijo s hormoni ali podobnimi snovmi, razen v obliki veterinarskega terapevtskega zdravljenja v posameznih primerih;
- (iii) druge oblike umetnega razmnoževanja, kot sta kloniranje in prenos zarodka, se ne uporabljajo;
- (iv) izberejo se primerne pasme. Izbira pasem prispeva tudi k preprečevanju morebitnega trpljenja živali in njihovega pohabljanja;

(d) v zvezi s krmo:

- (i) pridobivanje krme za rejne živali prvenstveno na kmetijskem gospodarstvu, kjer živali bivajo, ali z drugih ekoloških kmetijskih gospodarstev na istem območju;
- (ii) živina se krmi z ekološko krmo, ki ustreza prehranskim potrebam živali na različnih stopnjah njihovega razvoja. Del obroka lahko vključuje krmo s kmetijskih gospodarstev v preusmeritvi na ekološko kmetovanje;

(iii) rejne živali, razen čebel, imajo stalen dostop do paše ali voluminozne krme;

(iv) uporabljajo se le tiste neekološke surovine za krmo rastlinskega izvora, snovi za krmo živalskega in rudninskega izvora, dodatki za krmo, nekateri proizvodi, ki se uporabljajo v prehrani živali, in predelovalni pripomočki, ki so bili v skladu s členom 16 odobreni za uporabo v ekološki pridelavi;

(v) pospeševalci rasti in sintetične aminokislina se ne uporabljajo;

(vi) sesalci, ki še sesajo, se krmijo z naravnim, po možnosti materinim mlekom;

(e) v zvezi s preprečevanjem bolezni in veterinarskim zdravljenjem:

(i) preprečevanje bolezni temelji na izbiri pasem in linij, živinorejski upravljavski praksi, visoko kakovostni krmni in telesni aktivnosti, ustreznosti gostoti živali in primernih higienskih razmerah za bivanje;

(ii) bolezni se zdravijo nemudoma, da se prepreči trpljenje živali; po potrebi in pod strogimi pogoji je dovoljeno uporabiti kemično sintetizirane alopatske proizvode za uporabo v veterinarski medicini, vključno z antibiotiki, če je uporaba fitoterapevtskih, homeopatskih in drugih proizvodov neprimerna. Opredeliti pa je treba zlasti omejitve glede ciklusov zdravljenja in karence;

(iii) uporaba imunoloških veterinarskih zdravil je dovoljena;

(iv) dovoljeno je zdravljenje na podlagi zakonodaje Skupnosti zaradi varovanja zdravja ljudi in živali;

(f) pri čiščenju in razkuževanju se v zgradbah in obratih za živali uporabljajo le tista sredstva za čiščenje in razkuževanje, ki so bila v skladu s členom 16 odobrena za uporabo v ekološki pridelavi.

Člen 15

Pravila pridelave za živali v ribogojstvu

1. Poleg splošnih pravil kmetijske pridelave, ki so določena v členu 11, veljajo za pridelavo za živali v ribogojstvu naslednja pravila:

(a) v zvezi s poreklom živali iz ribogojstva:

(i) ekološko ribogojstvo temelji na vzreji mladice, ki izvirajo iz ekoloških plemenskih jat in ekoloških gospodarstev;

(ii) če mladice iz ekoloških plemenskih jat ali gospodarstev niso na voljo, je pod specifičnimi pogoji na gospodarstvo dovoljeno pripeljati živali, ki niso bile ekološko gojene;

(b) v zvezi z ribogojsko prakso:

(i) osebje, ki skrbi za živali, mora imeti potrebno osnovno znanje in mora biti ustrezno usposobljeno v zvezi z zdravstvenimi potrebami in dobrim počutjem živali;

(ii) ribogojska praksa, vključno s hranjenjem, načrtom obratov, gostoto živali in kakovostjo vode, zagotavlja, da so zadovoljene razvojne, fiziološke in vedenjske potrebe živali;

(iii) ribogojska praksa kar se da zmanjšuje negativne posledice za okolje, ki ga ima gospodarstvo, vključno s pobegom gojene jate;

(iv) ekološko gojene živali so ločene od drugih živali iz ribogojstva.

(v) med prevozom se zagotovi dobro počutje živali;

(vi) čim bolj je treba zmanjšati trpljenje živali, tudi ob zakolu;

(c) v zvezi z razmnoževanjem:

(i) umetna indukcija poliploidije, umetna hibridizacija, kloniranje in pridobivanje enospolnih linij, razen z ročno selekcijo, se ne uporabljajo;

(ii) izberejo se primerne linije;

(iii) vzpostavijo se vrstno specifični pogoji za upravljanje plemenskih živali v ribogojstvu, vzrejo in gojenje nedoraslih živali v ribogojstvu;

2. Ukrepi in pogoji, potrebni za izvajanje pravil pridelave iz tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 37(2).

- (d) v zvezi s krmo za ribe in rake:
- Opredeliti pa je treba zlasti omejitve glede ciklusov zdravljenja in karence;
- (i) živali se krmijo s krmo, ki ustreza prehranskim potrebam živali na različnih stopnjah njihovega razvoja;
- (iii) uporaba imunoloških veterinarskih zdravil je dovoljena;
- (ii) rastlinski del krme izvira iz ekološke pridelave, del krme, pridobljen iz vodnih živali, pa izvira iz trajnostnega izkoriščanja ribolovnih virov;
- (iv) dovoljeno je zdravljenje na podlagi zakonodaje Skupnosti zaradi varovanja zdravja ljudi in živali.
- (iii) neekološke snovi za krmo rastlinskega izvora, snovi za krmo živalskega in mineralnega izvora, dodatki za krmo, nekateri proizvodi, ki se uporabljajo v prehrani živali in predelovalni pripomočki se uporabljajo le, če se smejo uporabljati v ekološki pridelavi v skladu s členom 16;
- (g) Pri čiščenju in razkuževanju se v ribnikih, kletkah, zgradbah in obratih uporabljajo le tista sredstva za čiščenje in razkuževanje, ki so bila v skladu s členom 16 odobrena za uporabo v ekološki pridelavi.
- (iv) pospeševalci rasti in sintetične aminokisliline se ne uporabljajo;
2. Ukrepi in pogoji, potrebni za izvajanje pravil pridelave iz tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 37(2).
- (e) v zvezi s školjkami in drugimi vrstami, ki jih ne hrani človek, temveč se hranijo z naravnim planktonom:
- Člen 16
- Proizvodi in snovi, ki se uporabljajo v kmetijstvu, in merila za njihovo odobritev**
1. Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) odobri za uporabo v ekološki pridelavi in uvrsti na posebni omejevalni seznam proizvode in snovi, ki se lahko uporabljajo v ekološkem kmetovanju za naslednje namene:
- (i) živali, ki se hranijo s precejanjem vode, zadovoljijo vse svoje prehranske potrebe v naravi, razen v primeru nedoraslih organizmov, vzrejenih v drstiščih in vzgajališčih;
- (a) kot fitofarmacevtska sredstva;
- (ii) gojijo se v vodah, ki izpolnjujejo merila za področja razreda A ali razreda B, kakor je opredeljeno v Prilogi II Uredbe (ES) št. 854/2004;
- (b) kot gnojila in dodatke za izboljšavo tal;
- (iii) gojitvena območja so ekološko visoko kakovostna, kakor je opredeljeno z Direktivo 2000/60/ES in, dokler se ta ne začne izvajati, kakovostno enakovredna vodam iz Direktive 2006/113/ES,
- (c) kot neekološke snovi za krmo rastlinskega izvora, krmo za živali živalskega ali rudninskega izvora in nekatere snovi, ki se uporabljajo v živalski prehrani;
- (d) kot krmne dodatke in predelovalne pripomočke;
- (e) kot sredstva za čiščenje in razkuževanje ribnikov, kletk, zgradb in obratov za vzrejo živali;
- (f) v zvezi s preprečevanjem bolezni in veterinarskim zdravljenjem:
- (i) preprečevanje bolezni temelji na gojenju živali v optimalnih razmerah z ustrežno izbiro lokacije, optimalno konstrukcijo gospodarstev, uporabo dobrih ribogojških in upravljaljskih praks, vključno z rednim čiščenjem in razkuževanjem prostorov, visoko kakovostno krmo, primerno gostoto živali, ter izbiro vrst in linij;
- (f) kot sredstva za čiščenje in razkuževanje v zgradbah in obratih, ki se uporabljajo za pridelavo rastlin, vključno s skladiščenjem na kmetijskem gospodarstvu.
- Proizvodi in snovi iz posebnega omejevalnega seznama se lahko uporabljajo le, če je ustreznna uporaba v skladu z ustreznimi določbami Skupnosti ali nacionalnimi določbami, skladnimi z zakonodajo Skupnosti, v zadevnih državah članicah dovoljena v splošnem kmetijstvu.
- (ii) bolezni se zdravijo nemudoma, da se prepreči trpljenje živali; po potrebi in pod strogimi pogoji je dovoljeno uporabiti kemično sintetizirane alopatske proizvode za uporabo v veterinarski medicini, vključno z antibiotiki, če je uporaba fitoterapevtskih, homeopatskih in drugih proizvodov neprimerna.
2. Dovoljenje za proizvode in snovi iz odstavka 1 je pogojeno s cilji in načeli iz naslova II in naslednjimi splošnimi in posebnimi merili, ki se ovrednotijo kot celota:
- (a) njihova uporaba je nujna za trajnostno pridelavo in ključna za njihovo namembnost;

- (b) vsi proizvodi in snovi so rastlinskega, živalskega, mikrobiološkega ali rudninskega izvora, razen kadar proizvodi ali snovi iz teh virov niso na voljo v zadostni količini ali niso zadosti kakovostni ali če niso na voljo alternativni proizvodi oziroma snovi;
- (c) v primeru sredstev iz odstavka 1(a) velja naslednje:
- (i) njihova uporaba je nujna za obvladanje škodljivega organizma ali določene bolezni, za katero biološke, fizične ali razmnoževalne alternative ali obdelovalni postopki ali druge učinkovite upravljavske prakse niso na voljo;
- (ii) če proizvodi niso rastlinskega, živalskega, mikrobiološkega ali rudninskega izvora in niso identični svoji naravni obliki, se jih lahko odobri le, če pogoji za njihovo uporabo izključujejo kakršen koli neposreden stik z užalnimi deli rastline;
- (d) v primeru proizvodov iz odstavka 1(b) je njihova uporaba nujna za pridobitev ali ohranitev rodovitnosti tal ali za zadovoljitev posebnih prehranskih potreb rastline ali za specifične namene izboljšanja tal;
- (e) v primeru proizvodov iz odstavka 1(c) in 1(d) velja naslednje:
- (i) potrebni so za ohranitev zdravja, dobrega počutja in vitalnost živali ter prispevajo k primerni prehrani, ki zadovolji fiziološke in vedenjske potrebe zadevne vrste, oziroma brez uporabe teh snovi ni mogoče pridelati ali zagotoviti obstojnosti take krme;
- (ii) krma rudninskega izvora, elementi v sledovih, vitamini ali provitamini so naravnega izvora. Če te snovi niso na voljo, je za uporabo v ekološki pridelavi dovoljena uporaba kemično natančno opredeljenih analognih snovi.
3. (a) Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 37(2) določi pogoje in omejitve v zvezi s kmetijskimi proizvodi, za katere se lahko uporabljajo proizvodi in snovi iz odstavka 1, način uporabe, odmerek, rok uporabe in stik s kmetijskimi proizvodi ter po potrebi odloča o umiku teh proizvodov in snovi.
- (b) Če država članica meni, da bi bilo treba proizvod ali snov uvrstiti na seznam iz odstavka 1 oziroma jo z njega umakniti ali da bi bilo treba spremeniti specifikacije glede uporabe iz pododstavka (a), ta država članica poskrbi, da se dokumentacija, v kateri so navedeni razlogi za uvrstitev, umik ali spremembo, uradno pošlje Komisiji in državam članicam.

Zahteve za spremembe ali umik, kakor tudi odločitve o tem, se objavijo.

- (c) Proizvodi in snovi, ki se uporabljajo pred sprejetjem te uredbe za namene, skladne s tistimi iz odstavka 1 tega člena, se lahko uporabljajo tudi po njenem sprejetju. Komisija lahko v skladu s členom 37(2) take proizvode ali snovi kadar koli umakne.

4. Države članice lahko na svojem ozemlju urejajo uporabo tistih proizvodov in snovi v ekološki pridelavi, za namene, drugačne od tistih iz odstavka 1, če se uporabljajo ob upoštevanju ciljev in načel iz naslova II ter splošnih in posebnih meril iz odstavka 2 in kolikor pri tem spoštujejo zakonodajo Skupnosti. Zadevne države članice o takih nacionalnih predpisih obvestijo druge države članice in Komisijo.

5. V ekološki pridelavi se ob upoštevanju ciljev in načel, določenih v naslovu II, ter splošnih meril iz tega člena dovoli uporaba proizvodov in snovi, ki jih ne zajemata odstavka 1 in 4.

Člen 17

Preusmeritev

1. Za kmetijsko gospodarstvo, na katerem se je začela ekološka pridelava, veljajo naslednja pravila:

- (a) obdobje preusmeritve se začne šele, ko izvajalec svojo dejavnost prijavi pristojnim organom in kmetijsko gospodarstvo v skladu s členom 28(1) podvrže nadzornemu sistemu;
- (b) v obdobju preusmeritve se uporabljajo vsa pravila, določena s to uredbo;
- (c) opredelijo se obdobja preusmeritve, specifična za vrsto pridelave kulturnih rastlin ali vzreje živali;
- (d) na kmetijskem gospodarstvu ali enoti, na kateri se delno že ukvarjajo z ekološko pridelavo, delno pa se nanjo še preusmerjajo, izvajalec poskrbi, da so ekološki proizvodi in proizvodi iz preusmeritve ločeni ter da so živali ločene oziroma se jih zlahka loči, in vodi ustrezno evidenco, iz katere je razvidna ločitev;
- (e) za določitev zgoraj navedenega obdobja preusmeritve se lahko upošteva obdobje neposredno pred datumom začetka obdobja preusmeritve, kolikor so izpolnjeni določeni pogoji;
- (f) živali in proizvodi živalskega izvora, pridelani v obdobju preusmeritve iz pododstavka (c), se ne tržijo z navedbami iz členov 23 in 24, ki se uporabljajo pri označevanju in oglaševanju proizvodov.

2. Ukrepi in pogoji, potrebni za izvajanje določb tega člena, in zlasti obdobja iz odstavka 1(c) do (f), se določijo v skladu s postopkom iz člena 37(2).

POGLAVJE 3

Pridelava predelane krme

Člen 18

Splošna pravila o pridelavi predelane krme

1. Pridelava predelane ekološke krme poteka časovno ali prostorsko ločeno od proizvodnje predelane neekološke krme.

2. Ekološke surovine za krmo ali surovine za krmo, ki izvirajo iz pridelave v preusmeritvi, se za pridelavo ekološkega krmnega proizvoda ne uporabljajo istočasno s surovinami, ki so bile pridelane na neekološki način.

3. Snovi za krmo, ki se uporabljajo ali predelujejo v ekološki pridelavi, se ne predelujejo s pomočjo kemično sintetiziranih organskih topil.

4. Snovi in tehnike, ki bi povrnile lastnosti, izgubljene med predelavo in skladiščenjem ekološke krme, popravile posledice malomarnosti pri pridelavi teh proizvodov ali bi lahko bile zavajajoče glede prave narave proizvoda, ni dovoljeno uporabljati.

5. Ukrepi in pogoji, potrebni za izvajanje pravil pridelave iz tega člena, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 37(2).

POGLAVJE 4

Pridelava predelane hrane

Člen 19

Splošna pravila o pridelavi predelane hrane

1. Priprava predelane ekološke hrane poteka časovno ali prostorsko ločeno od neekološke hrane.

2. Za sestavo ekološko predelane hrane veljajo naslednji pogoji:

(a) proizvod je pretežno pridelan iz sestavin kmetijskega izvora; da bi določili, ali je proizvod pretežno pridelan iz sestavin kmetijskega izvora, se dodana voda in kuhinjska sol ne upoštevata;

(b) lahko se uporabijo samo dodatki, predelovalni pripomočki, arome, voda, sol, pripravki iz mikroorganizmov in encimov, minerali, snovi v sledih, vitamini ter aminokisliline

in drugi mikroelementi, če so bili v skladu s členom 21 odobreni za uporabo v ekološki pridelavi;

(c) sestavine neekološkega kmetijskega izvora se lahko uporabljajo samo, če so v skladu s členom 21 odobrene za uporabo v ekološki pridelavi ali jih je začasno odobrila država članica;

(d) ekološka sestavina ni prisotna skupaj z enako neekološko sestavino ali s sestavino iz preusmeritve;

(e) hrana, pridelana iz rastlin iz preusmeritve vsebuje samo eno rastlinsko sestavino kmetijskega izvora.

3. Snovi in tehnike, ki bi povrnile lastnosti, izgubljene med predelavo in skladiščenjem ekološke hrane, popravile posledice malomarnosti pri pridelavi teh proizvodov ali bi lahko bile zavajajoče glede prave narave proizvoda, ni dovoljeno uporabljati.

Ukrepi, potrebni za izvajanje pravil pridelave iz tega člena, zlasti kar zadeva predelovalne postopke in pogoje za začasno dovoljenje, ki ga izdajo države članice, navedeno v odstavku 2(c), se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 37(2).

Člen 20

Splošna pravila o pridelavi ekološkega kvasa

1. Za pridelavo ekološkega kvasa se uporabljajo samo ekološki substrati. Drugi proizvodi in snovi se lahko uporabijo le, če so v skladu s členom 21 odobreni za uporabo v ekološki pridelavi.

2. Ekološki kvas v ekološki hrani ali krmi ni prisoten skupaj z neekološkim kvasom.

3. Podrobna pravila pridelave se lahko določijo v skladu s postopkom iz člena 37(2).

Člen 21

Merila za nekatere proizvode in snovi v pridelavi

1. Dovoljenje za uporabo proizvodov in snovi v ekološki pridelavi iz člena 19(2)(b) in (c) ter njihova uvrstitev na posebni omejevalni seznam proizvodov in snovi je pogojeno s cilji in načeli iz naslova II in naslednjimi merili, ki se ovrednotijo kot celota:

(i) nadomestni proizvodi in snovi, odobreni v skladu s tem poglavjem, niso na voljo;

(ii) brez njihove uporabe ne bi bilo mogoče pridelati hrane ali zagotoviti njene obstojnosti oziroma izpolniti prehranskih zahtev, določenih na podlagi zakonodaje Skupnosti.

Poleg tega je proizvode in snovi iz člena 19(2)(b) mogoče najti v naravi in so bile morda le predmet mehanske, fizične, biološke, encimske ali mikrobiološke obdelave, razen če taki proizvodi in snovi iz takih virov na trgu niso na voljo v zadostni količini ali niso dovolj kakovostni.

2. Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) odloča o odobritvi proizvodov in snovi ter njihovi uvrstitvi na posebni omejevalni seznam iz odstavka 1 tega člena in določi posebne pogoje ter omejitve za njihovo uporabo, po potrebi pa odloča tudi o umiku proizvodov.

Če država članica meni, da bi bilo treba proizvod ali snov uvrstiti na seznam iz odstavka 1 oziroma jo z njega umakniti ali da bi bilo treba spremeniti specifikacije o uporabi iz tega odstavka, država članica zagotovi, da se dokumentacija, v kateri so navedeni razlogi za uvrstitev, umik ali spremembe, pošlje Komisiji in državam članicam po uradni poti.

Zahteve za spremembe ali umik, kakor tudi odločitve o tem, se objavijo.

Proizvodi in snovi iz člena 19(2)(b) in (c), ki se uporabljajo pred sprejetjem te uredbe, se lahko uporabljajo tudi po njenem sprejetju. Komisija lahko v vsakem primeru v skladu s členom 37 (2) take proizvode in snovi kadar koli umakne.

POGLAVJE 5

Prožnost

Člen 22

Pravila pridelave za izjemne primere

1. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 37(2) in v skladu s pogoji iz odstavka 2 tega člena ter cilji in načeli iz naslova II odobri izjeme od pravil pridelave iz poglavij 1 do 4.

2. Izjem, navedenih v odstavku 1, mora biti čim manj; te so po potrebi časovno omejene in se odobrijo le v naslednjih primerih:

- (a) če je to potrebno, da se zagotovi začetek ali ohranitev ekološke pridelave na gospodarstvih, ki se spopadajo s podnebnimi, geografskimi ali strukturnimi težavami;
- (b) če je to potrebno, da bi zagotovili dostop do krme, semen in vegetativnega razmnoževalnega materiala, živih živali in drugih kmetijskih surovin, kolikor te surovine na trgu niso dostopne v ekološki obliki;

(c) če je to potrebno za zagotovitev dostopa do sestavin kmetijskega izvora, kolikor te sestavine na trgu niso dostopne v ekološki obliki;

(d) če so potrebne za odpravo posebnih težav, povezanih z upravljanjem ekološke vzreje živali;

(e) če so v zvezi z uporabo posebnih proizvodov in snovi pri predelavi iz člena 19(2)(b) potrebne za zagotavljanje pridelave uveljavljenih živil v ekološki obliki;

(f) če so potrebni začasni ukrepi, da bi omogočili nadaljevanje ali ponovni začetek ekološke pridelave zaradi katastrofalnih razmer;

(g) če je potrebna uporaba dodatkov za hrano in drugih snovi, kot je določeno v členu 19(2)(b), ali dodatkov za krmo in drugih snovi, kot je določeno v členu 16(1)(d), in teh snovi, razen pridelanih z GSO, na trgu ni na voljo;

(h) če se uporaba dodatkov za hrano in drugih snovi, kot je določeno v členu 19(2)(b), ali dodatkov za krmo, kot je določeno v členu 16(1)(d), zahteva na podlagi zakonodaje Skupnosti ali nacionalne zakonodaje.

3. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 37(2) določi posebne pogoje za uporabo izjem iz odstavka 1.

NASLOV IV

OZNAČEVANJE

Člen 23

Uporaba izrazov, ki se nanašajo na ekološko pridelavo

1. Za namene te uredbe se šteje, da je proizvod označen z izrazi, ki se sklicujejo na postopek ekološke pridelave, če so pri označevanju, v reklamnem gradivu ali poslovnih dokumentih takšen proizvod, njegove sestavine ali snovi za krmo opisani z izrazi, iz katerih lahko kupec sklepa, da so proizvod, njegove sestavine ali surovine za krmo pridobljeni v skladu s pravili iz te uredbe. Zlasti izrazi iz Priloge, njihove izpeljanke ali okrajšave kot sta „bio“ in „eko“, se lahko posamezno ali skupaj uporabljajo po vsej Skupnosti v katerem koli jeziku Skupnosti za označevanje in oglaševanje proizvoda, ki izpolnjuje zahteve, določene s to uredbo, ali v skladu z njo.

Za označevanje in oglaševanje živih ali nepredelanih kmetijskih proizvodov se lahko izraze, ki se sklicujejo na postopek ekološke pridelave, uporabi samo, če so bile poleg tega vse sestavine tega proizvoda tudi pridelane v skladu z zahtevami, določenimi s to uredbo.

2. Izrazi iz odstavka 1 se ne uporabljajo nikjer v Skupnosti in v nobenem jeziku Skupnosti za označevanje in oglaševanje proizvoda ter za poslovne dokumente proizvoda, ki ne izpolnjuje zahtev, določenih s to uredbo, razen če se ne uporabljajo za kmetijske proizvode v hrani ali krmi ali če je očitno, da niso povezani z ekološko pridelavo.

Poleg tega se ne uporabljajo izrazi – vključno z izrazi, ki se uporabljajo v blagovnih znamkah – ali prakse, ki se uporabljajo za označevanje ali oglaševanje, in bi lahko zavedli potrošnika ali uporabnika zaradi napeljevanja na domnevo, da proizvod ali njegova sestavina izpolnjuje zahteve, določene s to uredbo.

3. Izrazi iz odstavka 1 se ne uporabljajo za proizvod, na katerem mora biti pri označevanju ali oglaševanju navedeno, da vsebuje GSO, je sestavljen iz GSO ali pridelan iz GSO v skladu z določbami Skupnosti.

4. Pri predelani hrani se lahko izrazi iz odstavka 1 uporabijo:

- (a) pri prodajnih opisih, če
 - (i) je predelana hrana v skladu s členom 19;
 - (ii) vsaj 95 % teže proizvoda predstavljajo sestavine ekološkega kmetijskega izvora;
- (b) le na seznamu sestavin, če je hrana v skladu s členi 19(1), 19(2)(a), 19(2)(b) in 19(2)(d);
- (c) na seznamu sestavin in v istem vidnem polju kot prodajni opis, če:
 - (i) je glavna sestavina proizvod iz lova ali ribolova;
 - (ii) vsebuje druge sestavine kmetijskega izvora, ki so vse ekološke;
 - (iii) je hrana v skladu s členi 19(1), 19(2)(a), 19(2)(b) in 19(2)(d).

Na seznamu sestavin je navedeno, katere sestavine so ekološke.

Če se uporabljata točki (b) in (c) tega odstavka, se lahko sklicevanje na ekološko pridelavo navede samo v zvezi z ekološkimi sestavinami, na seznamu sestavin pa je naveden tudi skupni odstotek ekoloških sestavin glede na skupno količino sestavin kmetijskega izvora.

Izrazi in navedba odstotkov iz prejšnjega pododstavka so enake barve in velikosti ter so napisani z enakim slogom pisave kot druge navedbe na seznamu sestavin.

5. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo skladnost s tem členom.

6. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 37(2) spremeni seznam izrazov, ki so navedeni v Prilogi.

Člen 24

Obvezne navedbe

1. Če se uporabijo izrazi iz člena 23(1):

- (a) se na označbi navede tudi šifra nadzornega organa ali izvajalca nadzora iz člena 27(10), pristojnega za nadzor nad izvajalcem dejavnosti, ki je izvedel zadnjo fazo pridelave ali postopek priprave;
- (b) se v zvezi s predpakirano hrano na označbi navede tudi logotip Skupnosti iz člena 25(1);
- (c) se v primeru uporabe logotipa Skupnosti v istem vidnem polju kot logotip navede tudi kraj, kjer so bile pridelane surovine kmetijskega izvora, iz katerih je proizvod sestavljen, po potrebi v eni od naslednjih oblik:
 - „Kmetijstvo EU“, če so bile surovine kmetijskega izvora pridelane v EU,
 - „Kmetijstvo izven EU“, če so bile surovine kmetijskega izvora pridelane v tretjih državah,
 - „Kmetijstvo EU/izven EU“, če je bil del surovin kmetijskega izvora pridelan v Skupnosti, del pa v tretjih državah.

Omemba „EU“ ali „izven EU“ se lahko nadomesti ali dopolni z imenom države, če so bile vse surovine kmetijskega izvora, iz katerih je sestavljen proizvod, pridelane v tej državi.

Glede zgoraj navedene omembe „EU“ ali „izven EU“, se lahko majhne količine po teži sestavin zanemarijo, če skupna količina zanemarljivih sestavin ne presega 2 % skupne količine po teži surovin kmetijskega izvora.

Zgoraj navedena omemba „EU“ ali „izven EU“ po barvi, velikosti in slogu pisave ni vidnejša od prodajnega opisa proizvoda.

Uporaba logotipa Skupnosti iz člena 25(1) in navedba iz prvega pododstavka sta neobvezni za proizvode, uvožene iz tretjih držav. Če pa je na označbi naveden logotip Skupnosti iz člena 25(1), je na označbi tudi navedba iz prvega pododstavka.

2. Navedbe iz odstavka 1 so na vidnem mestu, tako da so zlahka opazne, čitljive in neizbrisljive.

3. Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) določi posebna merila za predstavitev, sestavo in velikost navedb iz odstavkov 1(a) in (c).

Člen 25

Logotipi ekološke pridelave

1. Logotip ekološke pridelave Skupnosti se lahko uporabi za označevanje, predstavitev in oglaševanje proizvodov, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.

Logotip Skupnosti se ne uporablja za proizvode iz preusmeritve in hrano iz člena 23(4)(b) in (c).

2. Nacionalni in zasebni logotipi se lahko uporabijo za označevanje, predstavitev in oglaševanje proizvodov, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.

3. Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) določi posebna merila v zvezi s predstavitvijo, sestavo, velikostjo in obliko logotipa Skupnosti.

Člen 26

Posebne zahteve glede označevanja

Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) določi posebne zahteve glede označevanja in sestave, ki veljajo za:

- (a) ekološko krmo;
- (b) proizvode rastlinskega izvora iz preusmeritve;
- (c) vegetativni razmnoževalni material in semena za gojenje.

NASLOV V

NADZOR

Člen 27

Nadzorni sistem

1. Države članice v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 vzpostavijo nadzorni sistem in določijo enega ali več pristojnih organov, odgovornih za nadzor v zvezi z obveznostmi, ki jih določa ta uredba.

2. Poleg pogojev iz Uredbe (ES) št. 884/2004 vključuje nadzorni sistem, vzpostavljen s to uredbo, vsaj uporabo preventivnih in nadzornih ukrepov, ki jih mora Komisija sprejeti v skladu s postopkom iz člena 37(2).

3. V okviru te uredbe se vrsta in pogostost nadzora določita na podlagi ocene tveganja za pojav nepravilnosti in kršitve v zvezi z izpolnjevanjem zahtev te uredbe. V vsakem primeru se izpolnjevanje zahtev pri vseh izvajalcih, z izjemo trgovcev na debelo, ki trgujejo le s predpakiranimi proizvodi, in izvajalcev, ki prodajajo neposredno končnim potrošnikom ali uporabnikom, kot je opisano v členu 28(2), preveri vsaj enkrat letno.

4. Pristojni organ lahko:

(a) svoje pristojnosti nadzora prenese na enega ali več drugih nadzornih organov. Nadzorni organi zagotavljajo ustrezno objektivnost in nepristranskost in imajo na voljo kvalificirano osebje in sredstva, ki so potrebna za opravljanje njihovih nalog;

(b) prenese naloge nadzora na enega ali več izvajalcev nadzora. V tem primeru imenujejo države članice organe, pristojne za odobritev in nadzor takih izvajalcev.

5. Pristojni organ lahko naloge nadzora prenese na določenega izvajalca nadzora le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 5(2) Uredbe (ES) št. 882/2004, in predvsem, kadar:

(a) obstaja točen opis nalog, ki jih izvajalec nadzora lahko opravlja, in pogojev, pod katerimi jih lahko opravlja;

(b) obstajajo dokazila, da izvajalec nadzora:

(i) ima strokovno znanje in izkušnje, opremo in infrastrukturo, ki so potrebni za opravljanje nanj prenesenih nalog;

(ii) ima zadostno število ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja in

(iii) je nepristranski in ni navzkrižja interesov glede izvajanja nalog, ki so nanj prenesene;

(c) je izvajalec nadzora akreditiran po različici Evropskega standarda EN 45011 ali Vodnika ISO 65 („Splošne zahteve za organe, ki izvajajo sisteme potrjevanja proizvodov“), ki je bila nazadnje uradno sporočena z objavo v *Uradnem listu Evropske unije*, seriji C in jo je odobril pristojni organ;

(d) izvajalec nadzora pristojni organ redno in vedno, kadar pristojni organ to zahteva, obvešča o rezultatih opravljenega nadzora. Če rezultati nadzora pokažejo neizpolnjevanje zahtev ali nakazujejo morebitno neizpolnjevanje zahtev, izvajalec nadzora takoj obvesti pristojni organ;

(e) se pristojni organ, ki prenese naloge, in izvajalec nadzora učinkovito usklajujeta.

6. Pristojni organ pri odobritvi izvajalca nadzora poleg določb odstavka 5 upošteva tudi naslednja merila:

- (a) standardni postopek nadzora, ki ga je treba upoštevati in ki vsebuje podroben opis nadzornih in previdnostnih ukrepov, ki jih izvajalec namerava uvesti za izvajalce, ki so predmet nadzora;
- (b) ukrepe, ki jih namerava izvajalec nadzora uporabiti v primeru odkritih nepravilnosti oziroma kršitev.

7. Pristojni organi na izvajalce nadzora ne smejo prenesti naslednjih nalog:

- (a) nadzor in revizijo drugih izvajalcev nadzora;
- (b) pristojnosti za odobritev izjem iz člena 22, razen če je to predvideno v posebnih pogojih, ki jih določi Komisija v skladu s členom 22(3).

8. V skladu s členom 5(3) Uredbe (ES) št. 882/2004 pristojni organi, ki prenesejo naloge nadzora, po potrebi organizirajo revizije ali inšpekcijske preglede izvajalcev nadzora. Če se na podlagi revizije ali inšpekcijskega pregleda zdi, da takšni izvajalci nalog, ki so bile nanje prenesene, ne opravljajo pravilno, lahko pristojni organ, ki je naloge prenesel, prenos preklicuje. Preklic se izvede brez odlašanja, če izvajalec nadzora ne sprejme ustreznih in pravočasnih ukrepov za izboljšanje.

9. Pristojni organ poleg določb iz odstavka 8

- (a) zagotovi objektivnost in neodvisnost nadzorov, ki jih izvaja izvajalec nadzora;
- (b) preveri učinkovitost njegovega nadzora;
- (c) se seznanijo z vsemi ugotovljenimi nepravilnostmi ali kršitvami in uporabljenimi korektivnimi ukrepi;
- (d) preklic odobritev, če ta izvajalec ne izpolnjuje zahtev iz točk (a) in (b) ali meril iz odstavka 5 in 6 ali ne izpolnjuje zahtev iz odstavkov 11, 12 in 14.

10. Države članice dodelijo šifro vsakemu nadzornemu organu ali izvajalcu nadzora, ki izvaja naloge nadzora iz odstavka 4.

11. Nadzorni organi in izvajalci nadzora omogočijo pristojnim organom dostop do svojih pisarn in prostorov ter zagotovijo vsakršno informacijo in pomoč, za katero pristojni organi menijo, da je potrebna za izpolnjevanje njihovih obveznosti v skladu s tem členom.

12. Nadzorni organi in izvajalci nadzora zagotovijo, da se za izvajalce, ki so podvrženi njihovemu nadzoru, uporabljajo vsaj previdnostni in nadzorni ukrepi iz odstavka 2.

13. Države članice zagotovijo, da tako vzpostavljeni nadzorni sistemi omogočajo sledljivost vsakega proizvoda v vseh fazah priprave, predelave in distribucije v skladu s členom 18 Uredbe (ES) št. 178/2002, predvsem zato, da se potrošnikom zagotovi, da so bili vsi ekološki proizvodi pridelani v skladu z zahtevami iz te uredbe.

14. Nadzorni organi in izvajalci nadzora vsako leto najpozneje do 31. januarja pristojnim organom posredujejo seznam izvajalcev, ki so bili 31. decembra predhodnega leta predmet njihovega nadzora. Zbirno poročilo o nadzornih dejavnostih, ki so jih izvajali v preteklem letu, se predloži do 31. marca vsako leto.

Člen 28

Upoštevanje nadzornega sistema

1. Preden izvajalec, ki prideluje, pripravlja, skladišči ali iz tretje države uvažajo proizvode v smislu člena 1(2), ali ki takšne proizvode daje v promet, da v promet kateri koli proizvod kot ekološki proizvod ali proizvod iz preusmeritve:

- (a) o tem obvesti pristojne organe države članice, v kateri izvaja to dejavnost;
- (b) svojo dejavnost podredi nadzornemu sistemu iz člena 27.

Prvi pododstavek velja tudi za izvoznike, ki izvažajo proizvode v skladu s pravili pridelave, določenimi v tej uredbi.

Če izvajalec prenese izvedbo katerih koli dejavnosti na tretjo osebo, je ta še vedno zavezan izpolnjevati zahteve iz točk (a) in (b), dejavnosti podizvajalca pa so podvržene nadzornemu sistemu.

2. Države članice lahko iz uporabe tega člena izvzamejo izvajalce, ki proizvode prodajajo neposredno končnim potrošnikom ali uporabnikom, če proizvodov ne proizvajajo in pripravljajo, če jih skladiščijo samo na prodajnem mestu, ali jih ne uvažajo iz tretje države, in ki izvajanje teh dejavnosti niso prenesli na tretje osebe.

3. Države članice imenujejo organ ali odobrijo izvajalca za sprejemanje takih uradnih obvestil.

4. Države članice zagotovijo, da ima vsak izvajalec, ki spoštuje pravila te uredbe in ki plača razumno pristojbino kot prispevek za stroške nadzora, pravico do vključitve v nadzorni sistem.

5. Nadzorni organi in izvajalci nadzora vodijo posodobljen seznam z imeni in naslovi vseh izvajalcev, ki jih nadzirajo. Zainteresiranim osebam se omogoči dostop do teh podatkov.

6. Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) sprejme izvedbena pravila, da bi podrobneje določila postopek za obveščanje in predložitev iz odstavka 1 tega člena, predvsem glede informacij, vključenih v uradno obvestilo iz odstavka 1(a) tega člena.

Člen 29

Dokazila

1. Nadzorni organi in izvajalci nadzora iz člena 27(4) vsakemu izvajalcu, ki je podvržen njihovemu nadzoru in ki na področju svojih dejavnosti izpolnjuje zahteve iz te uredbe, izstavijo dokazila. Iz dokazil mora biti razvidno vsaj, za katerega izvajalca gre, vrsta ali serija proizvodov ter obdobje veljavnosti.

2. Izvajalec preveri dokazila svojih dobaviteljev.

3. Obliko dokazil iz odstavka 1 se ob upoštevanju prednosti elektronskega izdajanja potrdil določi v skladu s postopkom iz člena 37(2).

Člen 30

Ukrepi v primeru kršitev in nepravilnosti

1. Če se odkrije nepravilnost pri izpolnjevanju zahtev, ki jih predpisuje ta uredba, nadzorni organ ali izvajalec nadzora zagotovi, da označevanje in oglaševanje celotne serije ali proizvodne serije, pri kateri se je pojavila nepravilnost, ne vsebuje sklicevanja na ekološko pridelavo, če je tak ukrep sorazmeren glede na pomembnost zahteve, ki ni bila izpolnjena, in naravo ter posebne okoliščine nepravilnosti.

Če se odkrije huda kršitev ali kršitev z dolgoročnim učinkom, nadzorni organ ali izvajalec nadzora zadevnemu izvajalcu prepove trženje proizvodov, ki se pri označevanju in oglaševanju sklicujejo na postopek ekološke pridelave, za obdobje, ki se ga določi skupaj s pristojnim organom države članice.

2. Zadevni izvajalci nadzora, nadzorni organi, pristojni organi, države članice in po potrebi Komisija se nemudoma obvestijo o primerih nepravilnosti ali kršitev glede statusa ekološkega proizvoda.

Raven obveščanja je odvisna od resnosti in obsega odkrite nepravilnosti oziroma kršitve.

Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) določi obliko in način takega obveščanja.

Člen 31

Izmenjava informacij

Pristojni organi, nadzorni organi in izvajalci nadzora si z drugimi pristojnimi organi, nadzornimi organi in izvajalci nadzora na zahtevo izmenjajo pomembne informacije o rezultatih svojega nadzora, če je v zahtevi podana ustrezna utemeljitev, da je treba zagotoviti, da je bil proizvod pridelan v skladu s to uredbo. Informacije si lahko izmenjujejo tudi na lastno pobudo.

NASLOV VI

TRGOVANJE S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 32

Uvoz proizvodov, ki izpolnjujejo zahteve

1. Proizvod, uvožen iz tretje države se lahko da na trg Skupnosti kot ekološki proizvod pod pogojem, da:

- (a) je proizvod skladen z določbami iz naslovov II, III in IV te uredbe ter izvedbenimi pravili o proizvodnji, sprejetimi v skladu s to uredbo;
- (b) so vsi izvajalci, tudi izvozniki, bili predmet nadzora s strani nadzornega organa ali izvajalca nadzora, priznanega v skladu z odstavkom 2;
- (c) lahko zadevni izvajalci uvoznikom ali nacionalnim organom v vsakem trenutku predložijo dokazila iz člena 29, na podlagi katerih je mogoče identificirati izvajalca, ki je izvedel zadnjo operacijo, ter preveriti, ali ta izvajalec izpolnjuje pogoje iz točk (a) in (b), ki jih je izdal nadzorni organ ali izvajalec nadzora iz točke (b).

2. Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) prizna nadzorne organe in izvajalce nadzora iz odstavka 1(b) tega člena, vključno z nadzornimi organi in izvajalci nadzora iz člena 27, pristojne za izvajanje nadzora in izdajanje dokazil iz odstavka 1 (c) tega člena v tretjih državah, ter sestavi seznam teh nadzornih organov in izvajalcev nadzora.

Izvajalci nadzora so akreditirani po različici Evropskega standarda EN 45011 ali ISO Smernice 65 („Splošne zahteve za telesa, ki upravljajo s sistemi potrjevanja proizvodov“), ki je bila nazadnje uradno sporočena z objavo v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*. Dejavnosti izvajalca nadzora so podvržene rednim ocenam na kraju samem, nadzoru in večletni ponovni oceni njihovih dejavnosti s strani akreditacijskega organa.

Pri preučevanju zahtevkov za priznanje Komisija pozove nadzorni organ ali izvajalca nadzora, da predloži vse potrebne informacije. Komisija lahko tudi pooblasti strokovnjake, da na

kraju samem pregledajo pravila pridelave in nadzorne dejavnosti, ki jih v tretji državi izvaja zadevni nadzorni organ ali izvajalec nadzora.

Priznani izvajalci nadzora ali nadzorni organi o svojih dejavnostih zagotovijo ocenjevalna poročila, ki jih izda akreditacijski organ ali po potrebi pristojni organ o rednem ocenjevanju na kraju samem, nadzoru in večletni ponovni oceni njihove dejavnosti.

Komisija s pomočjo držav članic na podlagi ocenjevalnih poročil zagotovi ustrezen nadzor priznanih nadzornih organov in izvajalcev nadzora z rednimi pregledi njihovih priznanj. Vrsta nadzora je določena na podlagi ocene tveganja za nepravilnosti ali kršenje določb iz te uredbe.

Člen 33

Uvoz proizvodov z enakovrednimi jamstvi

1. Proizvod, uvožen iz tretje države, se prav tako lahko da na trg Skupnosti kot ekološki proizvod pod pogojem, da:

- (a) je bil proizvod pridelan v skladu s pravili pridelave, ki so enakovredni pravilom iz naslovov III in IV;
- (b) so bili izvajalci podvrženi nadzornim ukrepom, ki so enako učinkoviti kot tisti iz naslova V, ter so se ti ukrepi stalno in učinkovito uporabljali;
- (c) so izvajalci na vseh stopnjah pridelave, priprave in distribucije v tretji državi svoje dejavnosti predložili nadzornemu sistemu, priznanemu v skladu z odstavkom 2, ali nadzornemu organu ali izvajalcu nadzora, priznanima v skladu z odstavkom 3;
- (d) ima proizvod potrdilo o kontrolnem pregledu, ki so ga izdali pristojni organi, nadzorni organi ali izvajalci nadzora tretje države, priznani v skladu z odstavkom 2, ali ga je izdal nadzorni organ ali izvajalec nadzora, priznan v skladu z odstavkom 3; potrdilo potrjuje, da proizvod izpolnjuje pogoje iz tega odstavka.

Izvirnik potrdila iz tega odstavka spremlja blago do prostorov prvega prejemnika; zatem mora uvoznik potrdilo hraniti najmanj dve leti in ga dati na razpolago nadzornemu organu ali izvajalcu nadzora.

2. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 37(2) prizna tretje države, katerih sistem pridelave je v skladu z načeli in pravili pridelave, ki so enakovredna tistim iz naslovov II, III in IV, in katerih nadzorni ukrepi so enako učinkoviti kot tisti iz naslovov V, ter lahko oblikuje seznam teh držav. Ocena

enakovrednosti upošteva smernice CAC/GL 32 Codex Alimentarius.

Pri preučevanju zahtevkov za priznanje, Komisija pozove tretjo državo, da predloži vse potrebne informacije. Komisija lahko strokovnjakom poveri nalogo, da na kraju samem preučijo pravila pridelave in nadzorne ukrepe zadevne tretje države.

Tako priznane tretje države vsako leto do 31. marca Komisiji posredujejo strnjeno letno poročilo o izvajanju in izvrševanju nadzornih ukrepov, določenih v tretji državi.

Komisija s pomočjo držav članic na podlagi informacij iz teh letnih poročil zagotovi ustrezen nadzor priznanih tretjih držav z rednimi pregledi njihovih priznanj. Vrsta nadzora je določena na podlagi ocene tveganja za nepravilnosti ali kršenje določb iz te uredbe.

3. Za proizvode, ki niso uvoženi v skladu s členom 32 in niso uvoženi iz tretje države, ki je priznana v skladu z odstavkom 2 tega člena, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) prizna nadzorne organe in izvajalce nadzora, vključno z nadzornimi organi in izvajalci nadzora iz člena 27, ki so pristojni za izvajanje nadzora in izdajanje potrdil v tretjih državah za namen iz odstavka 1, ter sestavi seznam teh nadzornih organov in izvajalcev nadzora. Ocena enakovrednosti upošteva smernice CAC/GL 32 Codex Alimentarius.

Komisija preuči vse zahteve za priznanje, ki jih vloži nadzorni organ ali izvajalec nadzora v tretji državi.

Pri preučevanju zahtevkov za priznanje, Komisija pozove nadzorni organ ali izvajalca nadzora, da predloži vse potrebne informacije. Dejavnosti nadzornega organa ali izvajalca nadzora so podvržene rednim ocenam na kraju samem, nadzoru in večletni ponovni oceni s strani akreditacijskega organa ali po potrebi s strani pristojnega organa. Komisija lahko strokovnjakom tudi poveri nalogo, da na kraju samem preučijo pravila pridelave in nadzorne ukrepe, ki jih v tretji državi izvaja zadevni nadzorni organ ali izvajalec nadzora.

Priznani izvajalci nadzora ali nadzorni organi o svojih dejavnostih zagotovijo ocenjevalna poročila, ki jih izda akreditacijski organ ali po potrebi pristojni organ o rednem ocenjevanju na kraju samem, nadzoru in večletni ponovni oceni.

Komisija s pomočjo držav članic na podlagi teh ocenjevalnih poročil zagotovi ustrezen nadzor priznanih nadzornih organov in izvajalcev nadzora z rednimi pregledi njihovih priznanj. Vrsta nadzora je določena na podlagi ocene tveganja za nepravilnosti ali kršenje določb iz te uredbe.

NASLOV VII

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

KONČNE IN PREHODNE DOLOČBE

Člen 34

Prosti pretok ekoloških proizvodov

1. Pristojni organi, nadzorni organi in izvajalci nadzora ne smejo prepovedati ali omejiti trženja ekoloških proizvodov, ki jih nadzira drug nadzorni organ ali izvajalec nadzora iz druge države članice zaradi postopka pridelave, označevanja ali predstavitve tega načina, če ti proizvodi izpolnjujejo zahteve iz te uredbe. Zlasti se ne sme uvesti dodatnega nadzora ali finančnih obremenitev poleg tistih, predvidenih v naslovu V te uredbe.

2. Države članice lahko na svojem ozemlju uporabijo strožja pravila za ekološko pridelavo rastlin in rejo živali, če ta pravila veljajo tudi za neekološko pridelavo, so v skladu z zakonodajo Skupnosti in ne prepovedujejo ali omejujejo trženja ekoloških proizvodov, pridelanih zunaj ozemlja zadevne države članice.

Člen 35

Posredovanje informacij Komisiji

Države članice Komisiji redno posredujejo naslednje informacije:

- (a) imena in naslove pristojnih organov ter po potrebi njihove šifre in znake skladnosti;
- (b) seznam nadzornih organov in izvajalcev nadzora in njihove šifre ter po potrebi njihove znake skladnosti. Komisija redno objavlja seznam nadzornih organov in izvajalcev nadzora.

Člen 36

Statistični podatki

Države članice Komisiji posredujejo statistične podatke, potrebne za izvajanje in nadaljnje spremljanje te uredbe. Statistične informacije se opredelijo v okviru Statističnega programa Skupnosti.

Člen 37

Odbor za ekološko pridelavo

1. Komisiji pomaga regulativni odbor za ekološko pridelavo.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Člen 38

Izvedbena pravila

Komisija v skladu s postopkom iz člena 37(2) in v skladu s cilji ter načeli, predpisanimi v naslovu II, sprejme podrobna pravila za uporabo te uredbe. Ta zlasti vključujejo:

- (a) podrobna pravila v zvezi s pravili pridelave, predpisanimi v naslovu III, še zlasti glede posebnih zahtev in pogojev, ki jih morajo upoštevati izvajalci;
- (b) podrobna pravila v zvezi s pravili označevanja iz naslova IV;
- (c) podrobna pravila v zvezi z nadzornim sistemom, predpisanim v naslovu V, zlasti glede minimalnih zahtev glede nadzora, kontrole in revizije, posebnih meril za prenos nalog na zasebne izvajalce nadzora in merila za odobritev in umik takih izvajalcev ter dokazila iz člena 29;
- (d) podrobna pravila v zvezi s predpisi o uvozu iz tretjih držav iz naslova VI, zlasti glede meril in postopkov, ki jih je treba upoštevati v zvezi s priznavanjem tretjih držav in izvajalcev nadzora iz člena 32 in 33, vključno z objavo seznamov priznanih tretjih držav in izvajalcev nadzora, in glede certifikata iz člena 33(1), točke (d), pri čemer se upoštevajo prednosti elektronskega izdajanja potrdil;
- (e) podrobna pravila v zvezi s prostim pretokom ekoloških proizvodov iz člena 34 in posredovanja informacij Komisiji iz člena 35.

Člen 39

Razveljavitev Uredbe (EGS) št. 2092/91

1. Uredba (EGS) št. 2092/91 se razveljavi s 1. januarjem 2009.
2. Sklicevanje na razveljavljeno Uredbo (EGS) št. 2092/91 se šteje kot sklicevanje na to uredbo.

Člen 40

Prehodni ukrepi

Po potrebi se v skladu s postopkom iz člena 37(2) sprejmejo ukrepi za lažji prehod s pravil vzpostavljenih z Uredbo (EGS) št. 2092/91 na to uredbo.

Člen 41

Poročanje Svetu

1. Komisija predloži poročilo Svetu najkasneje 31. decembra 2011.
2. V poročilu bodo obravnavane predvsem izkušnje, pridobljene na podlagi uporabe te uredbe, obsegalo pa bo zlasti naslednje:
 - (a) področje uporabe te uredbe, zlasti glede ekološke hrane, pripravljene v obratih javne prehrane;
 - (b) prepoved uporabe GSO, tudi razpoložljivost proizvodov, ki niso pridelani z GSO, izjavo prodajalca, izvedljivost nekaterih še dovoljenih mejnih vrednosti in njihov vpliv na ekološki sektor;
 - (c) delovanje notranjega trga in nadzornega sistema, pri čemer se zlasti ocenjuje, ali ustaljene prakse povzročajo nelojalno

konkurenco ali ovir za pridelavo in trženje ekoloških proizvodov.

3. Komisija poročilu po potrebi priloži ustrezne predloge.

Člen 42

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Če za nekatere živalske vrste, vodne rastline in mikroalge niso določena podrobna pravila pridelave, se uporabljajo pravila za označevanje iz člena 23 in za nadzor iz naslova V. Dokler se ne vključijo podrobna pravila pridelave, se uporabljajo nacionalna pravila, če pa teh ni, se uporabljajo zasebni standardi, sprejeti ali priznani v državah članicah.

Uporablja se od 1. januarja 2009.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 28. junija 2007

Za Svet

Predsednik

S. GABRIEL

PRILOGA

IZRAZI IZ ČLENA 23(1)

BG:	биологичен
ES:	ecológico, biológico
CS:	ekologické, biologické
DA:	økologisk
DE:	ökologisch, biologisch
ET:	mahe, ökoloogiline
EL:	βιολογικό
EN:	organic
FR:	biologique
GA:	orgánach
IT:	biologico
LV:	bioloģisks, ekoloģisks
LT:	ekologiškas
LU:	biologesch
HU:	ökológiai
MT:	organiku
NL:	biologisch
PL:	ekologiczne
PT:	biológico
RO:	ecologic
SK:	ekologické, biologické
SL:	ekološki
FI:	luonnonmukainen
SV:	ekologisk.
